

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

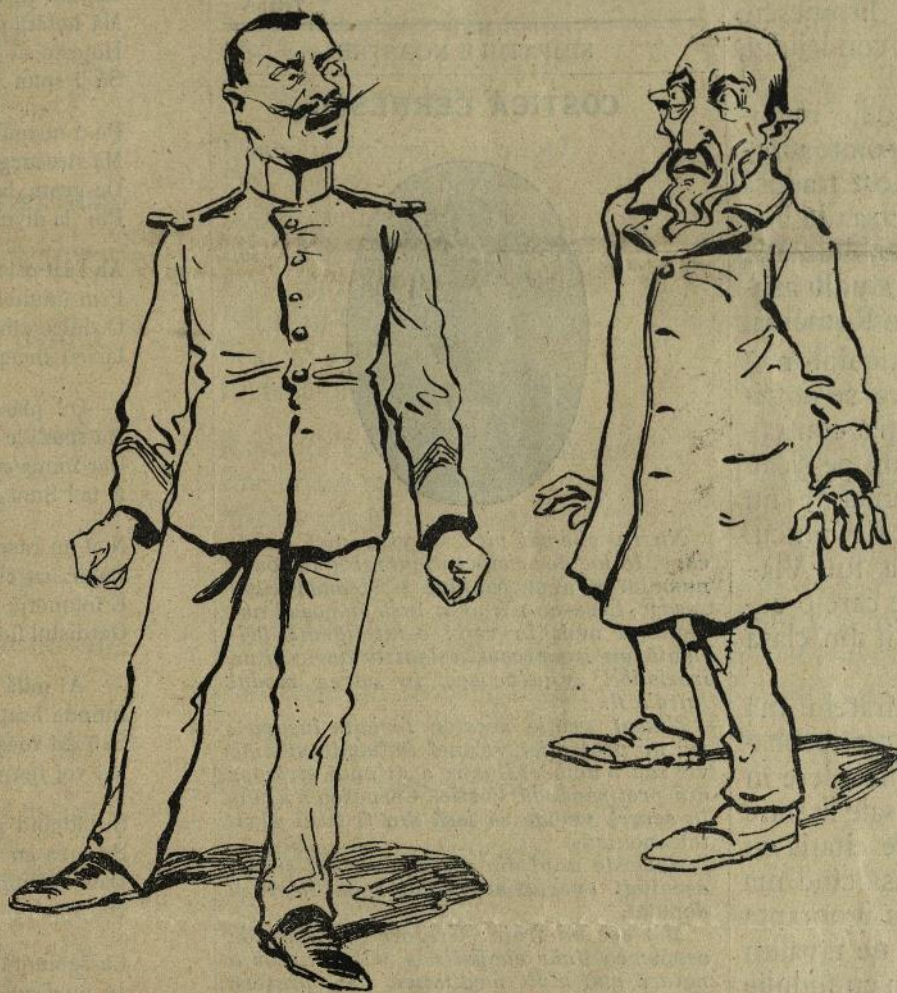
DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

ȘCENĂ CAZONĂ

Don căpitan Moș Teacă. — Perciumii lui moș'tu !... Ce 'mi prezanți un cont așa de mare ? Ce, pin'acu n'ai primit nimic de la mine ?

Țighilină (furnisorul companiei). Așa să trăese în domnu chipitan dac'ai primit civa de la dumniata. Ai primit deja numai un palmă di la vistavoiu al dumitale chind'ai venit suptumună trecută cu cont și domn chipitan n'ai fost acasă.

CINE ȚINE AZI CONDEIUL...

Citesc în «Gazeta Liberală» :

«Cînd te gîndești, la «cine ține azi condeiul în numele partidului liberal» (!) la d. Ianovici-Tănăsescu, și la cei cari redactau odată ziarul partidului: G. C. Cantacuzino, Barbu Delavrancea, Emanoil Culoglu și N. Xenopolu. — ți se deșteaptă în gînd jalea exprimată de Eminescu, într'una din doinele sale, prin următoarele versuri:

Doamne, cită depărtare
De la vierme pîn' la astru !»

Din repezeala condeiului de sigur, confratele comite o mică, foarte mică greșală.

Exact citate, versurile sunt așa :

«Cită depărtare Doamne de la vierme pîn' la astru !»

O mitică eroare, cum vedeți, și — vorba franțuzului — *à part ça... c'est tout le contraire.*

Căci, versurile de mai sus nu sunt dintr'o doină a lui Eminescu, precum, din repezeala condeiului, afirmă confratele.

Ele sunt dintr'o rapsodie ungu-rească a ilustrului compozitor japonez Krüger, care a fost tradusă în versuri albe cu rime așa de bogate de cunoscutul autor dramatic Mahomet în celebrul său studiu asupra reformei electorale în România.

Aș putea să sfîrșesc articolul meu cu această explicație, care se potrivește de minune cu citația confratelui. Prefer însă să-i spun pe șleaū că versurile mai sus pomenite nu sunt dintr'o doină a lui Eminescu, ci din frumoasa poezie a lui Vlahuță «Dormi iubito» pe care-o cunosc pe de rost și copiii din clasa patra primară.

Așa fiind, eroarea confratelui mă mihnește, nu pentru el, căci probabil a avut foarte mare încredere în memoria și cunoștințele sale literare cînd a așternut pe hîrtie citația cu pricina. Mă mihnește însă cînd mă gîndesc la păcătoșia și la ignoranța incomensurabilă în care ne tăvălim noi ăștia cari ne poreclim cu fudulie «pătura cultă românească».

Un ciung chiar ar putea să înu-mere pe degete operele de adevă-rată valoare literară cari s'au produs în limba românească. Și cu toate astea — vai de noi! — o poezie a lui Vlahuță devine o doină a lui Eminescu !

Și, ceea-ce este și mai întristător, e faptul că — vreți să pariem ? — confratele care a comis marele păcat d'a nu fi citit doinele lui Eminescu și «Dormi iubito» a lui Vlahuță trebuie să fie un om inteligent și «cîtit» care ar putea să reciteze pasagiile întregi din Verlaine sau Ibsen, dar vai! luat de scurt, ar fi în stare să susție bunăoară, că «Deșteaptă-te române» este scris de Coșbuc.

Vorba «Gazetei Liberale» :

Cînd te gîndești la cine ține azi condeiul...

George Ranetti

FEMEE HARNICĂ

Țița scutură în curte
Mobila de prin odaie ;
Iar prin țîrg, scutură zilnic
Buzunarele lui Nae.

Teleor.

SIMPATIILE NOASTRE

COSTICĂ CERNESCU

Nu l'a chemat nici Ghyka, nici Lahovary. În loc de aristocraticul igrec în coada numelui a avut banalul și democraticul „escu“. Ceea-ce n'a avut însă în coada numelui, a avut în cap : o inteligență briliantă, un remarcabil talent oratoric și un irezistibil „vin'ncioace“ în întreg modul lui d'a fi.

Numai grație acestor fericite însușiri, iar nu protecției vr'unei influențe străine vii sau a umbrei ilustre a vr'unui strămoș din protipendadă, Costică Cernescu a ajuns în scurtă vreme să iasă din frontul gloatei anonime.

Azi este unul din cei mai căutați și mai ascultați avocați ai baroului de Ilfov, și deputat.

Maî are un frate : Grigore Cernescu, de asemenea tînăr simpatic și valoros, dar o natură mai mult meditativă care preferă frămîntărilor luptei și fanfarelor triumfului sgomotos singurătatea pacnică a cabinetului de lucru și bucuriile modeste ale vieții intime.

Costică Cernescu, din potrivă : e un temperament combativ. Ii place să se războiască, și bine innarmat cum este, nu i greū să-i proorocești că va învinge pînă la sfîrșit.

Jorj Delamișii.

EPIGRAMA

Studentelor

Cu duumul dau năvală de se 'nscriu la facultate,
Ținta lor unică este, să le vezi licențiate ;
Dar în școală vezi, cum dracu ? — toate sînt ne-
[norocoase,
Căci ajung la urma urmei doar cel mult licențioase.

I. B.

O AVENTURĂ DE AMOR

Înaltă, bine îmbrăcată,
Figură palidă de ceară ;
Iar ochii ei, — un cer albastru, —
Scinteetori, mă înfioară.

Din geam la «Rochea elegantă»
E nelipsită domnișoara ;
Desigur e vre-o ucenică,
Saū poate chiar proprietara.

Și cite zile și nopți albe,
Nevinovatele pingele
Pot spune ce remaniere,
Aū suferit, păcat de ele.

În van. În culmea disperării
Mă hotărîi ca într'o noapte,
Hoțește să pătrunz la dînsa,
Să 'i spun amorul meu în șoapte.

Pe-o noapte neagră ca păcatul,
Mă strecurai printr'o spărtură
De geam, la «Rochea elegantă»,
Pin' la divina-mi creatură.

Ah ! iat-o tot la geam, m'asteaptă.
Prin întuneric ea îmi pare
O dulce zînă de prin basme ;
Iar eū încep cu 'nflăcărare :

— O ! plăsmuire minunată !,
Mă scuză c'am intrat hoțește,
Dar inima mea e întregă
A ta ! Sunt sclavu'ți ! Mă inbește !

Nici un răspuns. Rămîne mută
Copila cu chipul de ceară !
E întuneric și... mi-e frică...
Gardistul fluera afară.

— Ai milă d'a mea disperare !
Întinde brațele spre mine,
Saū de voești ca să 'mi dai voe
Mă voi țiri eū pin' la tine !

Și bijbiind prin întuneric,
Spre ea cu brațele întinse
Daū s'o cuprind ; dar catastrofă...
Din fața'mi chipul său se stinse !...

La sgomotul căderei noastre,
În fund apare o lumină :
În neglijeu e o cocobană ..
Și-un domn bătrîn care se 'nechină.

Lumina inundînd odaia,
Văzui că scumpa'mi domnișoară
Era un manechin, ș'atita !
Gardistul mă conduse-afară.

Ch. Ie.

P. Gusti, regisorul Teatrului Național, traducător și localizator de piese cu gust ireproșabil.

DOM PALADU FINANȚUL

(Contrafacere după „Peneș Curcanul“)

Cînd am plecat de la Birlad
Puteam p'ori cine 'ntrece
Să înmulțesc, s'adun, să scad,
Din una pînă 'n zece.
Și nu eram tocmai ușor,
Ci gros ca și un munte,
Cu bătătură la un picior,
Cu cărlionț pe frunte.

Eram un Dealuspirian
De viața cea mai veche,
Purtînd în mîn'un geamantan
Și vată în ureche.
Poreclă de finanț 'mi-aū dat,
Vrînd să mă ia afer,
Iar eu porecla 'mi-am păstrat
Cu fală 'n minister.

Cu un tramcal eu am pornit,
Să nu scap trenu 'n gară,
Ca să salvez de deficit
Sărmana scumpă țară.
Simțeam că doxa 'n capul meu
Străluce ca schinteia;
Ș'asa m'am dus cu Dumnezeu,—
M'am dus cu clasa treia.

Ori-cine mă 'ntîlnea 'n vagon,
Unde 'mi scosesem gheata,
Credea că sunt, — după fason, —
Fecior d'ăi de bani gata.
Apoi în treacăt mă 'ntreba
De merg la vre un danț,
Eu răspundeam cu ifos: «Ba;
«Sbor să mă fac finanț!».

«Airosu!» zicea mereu
Bărbați, copii și dame,
«Să-ți dăruiască Dumnezeu
O sută chilograme!»
Iar eu zîmbind pe sub mustați,
Răcneam: Să n'aveți frică,
«De nu i-oi face marț pe toți
«Primesc cuțu să'mi zică!»

În București peste un ceas
Intram cu bucurie.
La otel Grivița am tras,
Să fac economie.
Am dejunat *alafurșet*,
Mi-aduc și-acum aminte,
Opt mititei, vin de mischet,
O fleică, trei plăcinte.

Crud e cînd intră 'ntr'un popor
Chesatul cel năpraznic,
Cînd la Berlin te vezi dator
La vr'un bancher obraznic!
Și vai d'a țarei neagră stea
Cînd vine prin surpriză
Și schimbă totu 'n tinichea
Afurisita criză!

Baeți! Aduceți un clondir
Din beciu de la Nea Nița
Spre-a stinge—bînd pe tibișir—
A setei mele-arșiță.
Ah, curg pe frunte'mi reci sudori
Și'mi vine chiar damblaă,
Gîndind l'atîția negustori
Ce-aū festelit iacaă.

Dom Sache lipiscan angrô
Din centru Capitalii
Făcea comerț foarte miștô
Dă 'l pizmuiaū rivalii.
D'odată însă un protest—
Bătu-mi-l'ar pustia—
Sosi, și comersantu-onest
Inchise prăvălia.

Rasol & Comp. din Tirchilești
Era birtaș subțire;
Mînca bucate ciocoesti,
Curate chilipire.
Dar într'o zi Costel, student
Ce 'n veci nu e sătul,
Ii dete-un brînci spre faliment
Și-i trase-un strașnic chiul.

Iar cîrciumarii Vlad și Bran
Făceau vin din surcele
Și 'n colț pe stînga 'n Popa Nan
Vindeau chiar și mezele.
Și eri, îi vād pe amîndoi
Cu mutre disperate
Alătura c'un moviloii
De poliți protestate.

...Veni momentul important
Ca să dau piept cu criza,
Să fac bugetu, să 'l prezant,
Să 'mi pui pe dînsu viza.
Dom Sturdza 'mi zise atunci restit
Și fioros ca pașa:
«Te 'ntreb finanțe iscusit
«Pe unde scoți cămașa?»

Iar eu, la datorii fix,
M'apuc să fac bugetu,
Ș'unde artmetica 'mi da chix
Mai mă 'nvăța Haretu.
Alelei, Doamne, cum munceam,
Ca un țaran la sapă,
Și cum picioarele 'mi țineam
Intr'un lighean cu apă!

Iată'l sfîrșit! Încă un pas!
Ura! 'nainte, ura!...
Dar stați d'odată, fără glas:
Mă doare bătătura!
Gazetele 'mi trag un zavrac
Și Tarascon 'mi-a oful...
Vai, cu bugetu ce-o să fac?
Mă strînge rău pantoful..

Dom Sturdza vede ce-am pățit,
Și 'mi ia din miini bugetul;
Cu foarfecele-i ascuțit
Incepe meremetul.
Pe lefuri, pe material,
S'asvirle cu urgie;
Și taie, taie, momental,
Mai rău ca 'n căsăpie.

«Valeu! valeu!» micii slujbași
Răcnesc, împușcînd francu,
Noi le răspundem dirji: «Ei așa!»
Și-i retezăm cu teancu.
Ura! Bugetu-i terminat!
Trăiască menesteru!
În clubu-a giorno luminat
Ne cîntă Pompieru.

Dar din banchet cînd m'am trezit,
Umflat grozav la rînză
Vād că bugetul cel vestit
Nu face nici o brînză...
Ah, da-r-ar Domnul ca să'mi tai
Cumplita'mi bătătura,
Să fac buget și mai dihai, —
Că nu's cu deștu 'n gură!

Tarascon

G. Poltzer, student în drept.

D-nii librării și debitanți de ziare din provincie sunt rugați să ne anunțe la vreme în caz cînd numărul foilor tri-mese nu este suficient.

IN SVIȚERA

La Elikon, în Svițera frumoasă,
E un azil model de alcooliei,
Unde mănincă cit popii cei catolici,
Dar nici un pic de vin nu-ți dă la masă.

La Neŭ-Châtel, în Svițera frumoasă,
Sunt circiune cu vin și veselie,
Unde mîncarea-î lux și fudulie,
Dar vinul curge din belșug pe masă.

Ași vrea să-mi fie viața delicioasă:
La Elikon să-mi dea zilnic tainul,
Iar nopțile să bea în tihnă vinul
Din Neŭ-Châtel, în Svițera frumoasă.

Iași.

V. Scinteie.

Al. Ionescu, zis și «Bon enfant», social-democrat-burghez, patronul excelentei tipografii *Speranța*, unde se imprimă excelenta revistă *Zeflemeaua*.

CANCANUL ÎNAINTEA JUSTIȚIEI

Nu se poate zice că nouă ăstora de la «Zeflemeaua» nu ne plac oamenii veseli. Slăbiciunea noastră pentru asemenea bărbați, — excepții rare și fericite în niște vremuri cînd prostia gravă reușește pretutindeni cu majorități zdrobitoare, — este în deobște cunoscută. Cînd vom spune deci că d. Paleologu, președintele Curței de Apel, din București, ne e simpatic, n'o să se mire nimeni. E o grădină de magistrat! Bine dispus tot-d'auna, mucalit adesea, duhliu uneori.

Dar...

Dar pe de altă parte suntem de părere că glumele trebuiesc făcute la momentul oportun, nu ori cînd și ă propos de ori-ce.

Precum ne-ar scandaliza un popă care, la un parastas, în loc să citească jalnicele rugăciuni prescrite în ast-fel de ocazii, s'ar apuca să cînte «tarara-bum-dere»; tot așa nu putem admite ca un magistrat, în momentul solemn cînd distribuie justiția, să facă tumbe și giumbușlicuri.

D. Paleologu are cusurul că e acelaș bărbat bine dispus, mucalit și duhliu, și la cafenea și cînd îm-

bracă roba sarcedotală spre a oficia în templul zeiței Themis.

Odată, spre exemplu, pe cînd avocatul Cancicof pleda, d. Paleologu — voios ca de obicei — a nceput să-l întrerupă la fie-care clipă:

— Pardon d-le Mencicoff... Veniți la chestie d-le Malacof... Dați-mi voe d-le Cazacoff... ș. a. m. d.

Publicul din sală a făcut haz, fi-rește; totuși noi — cari numai de protectori ai d-lui Cancicof nu putem fi bănuți — socotim că poreclele-astea hazlii erau absolut ne la locul lor, și declarăm că d'am fi fost noi în situația tinărului avocat am fi dat o mică lecție de seriozitate glumețului magistrat, răspunzîndu-i pe acelaș ton:

— Nu mă'ntrerupeți d-le Vaxologu... Aveți nițică paciență d-le Moftologu... Respectați-mi cuvîntul d-le Caraghiozlogu... ș. a. m. d.

Om inteligent și de spirit, de sigur d. Paleologu se plictisește și se enervează de multe ori ascultînd beltelele unora din apărători. Asta nu-l îndreptățește însă să uite că ocupă fotoliul presidential al unei înalte magistraturi, iar nu scaunul modest de redactor al ziarului «Zeflemeaua».

În procesul dramei din strada Uranus, încalte, d. Paleologu s'a trecut de tot cu firea, și n'a avut nici măcar circumstanța atenuantă de a fi fost spiritual.

Acuzații, cari veniseră înaintea d-sale, nu erau, în definitiv, niște groaznici criminali. Erau niște nenorocoși «țapi ispășitori» ai unor moravuri deplorabile, practicate de sumedenie de inși, chiar de mulți magistrați. Erau niște eroi nefericiți ai unei aventuri banale d'acelea ce se 'ntîmplă zilnic multora și cari rămîn necunoscute pentru că nu se găsește tot-d'a-una cîte un tip ă la «logodnicul Popescu» care să dea turnură tragică de roman foileton ori-cărei întîmplări.

Pe acești acuzați, cari stau tremurători și plîngînd în fața judecătorilor, pe acești nenorociți cari nu se puteau apăra, d. Paleologu a avut regretabila și puțin cavaleareasca idee să-i ocărăscă tot timpul cu niște expresiuni cari și n gura unui aprod de judecătorie ar părea neacademice.

Cîte-va mostre:

— 'Mi-e scîrbă de voi, sunteți niște haimanale. Tu Nelly Bozianu ești bătrînă și urîtă, și probabil și alcoolică. Pușlamale, derbedei, păcătoșilor... etc.

Mai lipsea ca d. președinte al Curței de Apel să le tragă și cîte o grijanie și ciți-va dumnezei!

Toată lumea se întreba nedumerită ce-i păsa junelui și frumosului d. Paleologu că Bozianca e bătrînă și urîtă. Nu cum-va, de-ar fi fost nostimă și tinerică, ar fi putut îndulci severitatea dreptilor și austerilor judecători?...

E și în Franța un magistrat original, despre care lumea și gazetele vorbesc mult: este președintele Magnaud, «le bon juge» cum e supranumit, pentru că în sentințele ce dă înlocuește adesea litera moartă a codurilor prin judecata și inima unui om luminat și simțitor.

Așa ne-ar plăcea să-l vedem pe originalul d. Paleologu, nu înjurînd pe preveniți și poreclind pe avocați.

Ghiță Delacoperativa.

SINGURĂTATE!

Imi place mult singurătatea
Cu vr'o Sofie saŭ Matildă,
Și mai ales cînd scriu imi place
Să fiu în Lybia, de pildă:

Să n'aud vorbă, gălagie,
Nici zgomotul de la tramway,
Discursuri lungi și conferințe
Lîngă statua lui Mihai.

Cu greu găseam sigurătatea,
Eram de plîns în acest hal;
Acum o am, căci scriu în staluri
La Teatrul cel Național.

D. Teleor

„CAZONIE”

Acesta este atrăgătorul titlu al unei interesante publicații ce va apare lunar în București, în curînd, cuprinzînd diferite scene hazlii, glume și anecdote din viața militară, cu ilustrații de desenatorul Mantu.

La pagina I a numărului de azi dăm o mostră de ce va fi această publicație.

Volumul se va trimite în ori-ce parte a țării în schimbul sumei de 60 bani.

Ori-ce corespondență relativă la «Cazone» să se adreseze în Bulevardul Francmazon (era cit p'aci să zicem Francazon) No. 52 București.

ÎN PROVINCIE

Sunt zece jumătate,
Și plouă! Pe un pat
Stau două, și 'nfocate
Discută ne'ncetat...
Intîia e roșcată,
La față cam umflată,
Și groasă.. un butoiu!
În poală dînsa are
Un prea frumos, un mare
Și mult deștept cotoi!
A doua e subțire
Și va! urită foc,
E lungă și uscată
Ca scindura și cată
Cu multa mulțumire
La cărțile de joc...
Pe masa, lînga ele,
Stă tava cu cafele
Cutia cu țigări; —
Mai e și-o scuipătoare
Alătura de-o floare
Și două luminări!

E noapte!

Lunga spune:

— •Hei, Mișo! ce te faci!
Incepe, va!, să tune,
Și vîntul prin copaci
Iar urlă, arză! focul!
De ce n'avem norocul
Să vie cine-va?
Ah! uite, fără șagă
Simt ici, în piept ceva...
Mi-i dor de poker dragă!
— •Ți-i dor! ce-alta zice, —
•Dar mie nu mi-i dor?
Hei! cum voești să pice
Aci un domnișor.
N'auzi cum plouă, dragă,
E chiar curat potop...
E cite-o baltă n'reagă
La fie-care hop!

N'auzi ce grozăvie!
Cum urlă, ce furtună!
Poți zice cum că tună
In cer sfîntul Ilie.
— Știi una, Mișo, — hai
Să facem o concină.
— Pradata?
— Nu!
— Tu tai..
— Așa!
— Na!
— Stai o leacă,
Mă strînge un circel..
Dar ce să fac să-mi treacă,
Vai! rău mă doare!
— Freacă
Piciorul.. freacă.. freacă..
— Uf! am scăpat de el!
— Pe ce jucăm?
— Mireasă
Din noi care e'ntîi?..
— Prea bine.
— Soro, stăi
Mi-ai dat cincî cărți.
— Ei lasă
Că fac din nou.
— Vecina
Își umple iar grădina
Cu fel de fel de flori.
Știi care e pricina?
Ia niște domnișori
Li face curte..
— Lasă
Că știu! La ea în casă
De mult e cîntea moartă,
Și-i balamuc curat.
Zău, numai coarne poartă
Sermanul ei barbat.
Femea necîntită,
Perversă, ipocrîta
Ca ea nici nu găsești.
Se vede că-i născută

Prin șatre țigănești.
— Mulți zic că e frumoasă...
— Nu-i drept...
E slută, slută!
— Ca dracu...
— Pare scoasă
Din funduri de cîtaun...
— O rea... o păcatoasă...
— Se laudă, își spun
Cu pene de paun!..
Dar crezi căl ei barbat
E mult mai bună sculă?
Un prost, un dezmațat;
Mai cât un porc de gras..
Avînd o barabula
Răscoaptă 'n loc de nas.
Se plimba în trasura
Uciga! mii de draci! —
Și poarta și frizura..
— Mai eri mîncă colaci!
— Așa-i! Dar ce's aceste?
Tot tirgul nostru este
Un roi de covrigari.
Uf! anost tirg! Golani
Țiganii, mitocanii
Spun că's boeri d'ai mari
Și totuși, vezi cum vine,
Eu numai și cu tine
Suntem cucoane mari!
— Da, Mișo! Amîndouă
Așa-i... sintem de neam!
In alt oraș, noi două
Ce sus mai ajungeam.
Curate, adorate,
De toți divinizate
Iar noi ne-am fi suit...
Aci toți ne-au lovit
Cu tifla peste nas,
Și ast-fel am rămas
Și azi nemăritate!
— Ei așa! am fost curată...
Dar i-am respins prea bine,

Căci nu erau de mine!
— Și eu fui adorată, —
Răspunde cea uscată
Și lungă, — doar am dat
O palmă celui care
La mine s'a uitat
Doar sunt eu din neam mare
Și nu iau un bărbat
Ce nu-i «pur-sang» curat!
— Chiar eri, răspunde Mișo,
Gheorghîța îmi cerea
Să'mi pupe lung gurița!
— Ce spu! El! el cerea
Să te sarute!! zice
Cea lungă. Fugi d'ace!
Pe mine el mă vrea.
— Pe mine!
— Ba pe mine.
— E-al meu dejă de-o lună.
— Al tău? Al tău! Minciună!
— Taci toanto, că îmi vine
Să-ți dau cu masa 'n cap!
Să fac 'amor cu tine,
Gheorghîța! Uite bine
Ai niște ochi de țap.
— Dar tu, ești ca o vacă!
— M'auzi... gura să-ți tacă,
Ca uite te pleznesc...
— Țigancă nespalată!
Își scot papucii 'ndata
Și trose, și pleose... e lata
Se scuipă, se trîntesc...
Și iar încep să-și zică:
— Tu ești o desfrînata...
— Tu, gîsca!
— Tu spurcătă,
O rea într'adevăr...
— Tu mi-ai fura și punga...
Și groasă și cu lungă,
Se iau din nou de păr.

Ludovic D.

VÎRF CAZON

— Stînga 'mpre...jur!

Toată compania execută comanda învirtin-
du-se pe virful cizmei, așa cum cere regle-
mentul, numai eu, nenorocitul, m'am învîrtit
în călcîi.

Ofițerul observă greșala. mă privi cu ochii
fulgerători și repetă comanda.

Iar am greșit mișcarea învirtindu-mă, tot
în călcîi.

— Companie... stăi! strigă infuriat ener-
gicul comandant și veni glonț la mine: Mă,
tu nu înțelegi că trebuie să te învîrtești în
virful cizmei, iar nu în călcîi? Iaca așa:

Și ofițerul își execută comanda, învirtin-
du-se elegant în virful ascuțit al elegantei
sale cizme.

Pentru a treia oară am greșit mișcarea!

— Mă individule, tu nu vrei că te 'nvîrtești
în virful cizmei? Acuși îți culeg mășelele dă
pă jos!

Vai! și a patra mișcare tot în călcîi am
făcut-o.

Ofițerul își crispă mina pe mînerul săbiei.
dar văzînd desperarea mea își stăpîni violența,
și mă întrebă resemnat:

— Mă, tu nu știi ce e aia vîrf?

— Virf, să trăiți se numește, am răspuns
cu mina la chipiū, partea cea mai ascuțită la
un corp.

— Ei, spune-mi acum, care e partea cea
mai ascuțită la cizma ta?

— Călcîiul! am răspuns înaintînd o cizmă

cu talpa patrată, aici călcîiul e partea cea mai
ascuțită, să trăiți...

— Nu vorbi înfront răcane!... Patru zile
închisoare măgarule!

Cînd am eșit din închisoare n'am mai
greșit mișcarea... dar îmi ajustasem cismele.

Cazaban.

D. George Constantinescu, rentier și bă-
iat bun.

CONVORBIRI POLITICE

Ciuciu (rahagiū 35 ani). — Dobru
vecer.

Penciu (rahagiū 23 ani). — Dobru.

Ciuciu. — Ce ești așa cătrănit?

Penciu. — A eșit poruncă pentru răhat.

Ciuciu. — Pentru răhat?

Penciu. — Da, pentru răhat...

Ciuciu. — Ce zice?

Penciu. — Nu măi este voie să mă-
nânce copiii răhat.

Ciuciu. — Nici corabele?

Penciu. — Nici.

Ciuciu. — Nici acadele?

Penciu. — Nici.

Ciuciu. — Nici biji-biji?

Penciu. — Nici.

Ciuciu. — Și cine a dat poruncă?

Penciu. — Bai Adamescu...

Ciuciu. — El n'a mîncat nici o dată
mă, răhat?

Penciu. — A mîncat, Mî-e și dator de
cînd era în școală.

Ciuciu. — Și acum i-a uitat gustul?

Penciu. — Se vede.

Ciuciu. — Rău face, mă.

Penciu. — Foarte rău.

Ciuciu. — Răhatu l'a făcut mare, mă,
și acum...

Penciu. — Nu vrea să măi ajungă și
alții mari.

Ciuciu. — Goleamătă egoist.

Penciu. — Goleamătă glăgore.

Ciuciu. — Dobru vecer...

Penciu. — Dobru.

Teleor.

O CULME

Culmea mizeriei: Dacă n'ai lemne cu ce să
faci focu'n casă, să tai ploșnițele — pentru că le
zice că's de lemn — și să le puți în sobă.

PLATONISM ȘI PALTONISM

Am eșit Duminică trecută de la întrunirea de la Dacia mai înflăcărat și mai explozibil ca ori-când. M'am dus la Berăria Cooperativă. Simțeam imperios nevoia d'a împărtăși cui-va prisosul de impresii ce mi năpădeau sufletul. Eram ca un vulcan care și-a deschis craterul spre a revărsa în juru-i lavă arzătoare. Inteligentul meu amic Practicescu mă pofti, cum mă zări, la masa lui. Drept «bună ziua» îi spusei:

— Ai fost la Dacia?

— Nu.

— Păcat! Ai pierdut mult: n'ai auzit spiritualul discurs al lui Laurian, cuvântarea cu fond și vibrândă de credință apostolică într'un ideal curat a lui Filipescu, accentele de superbă elocvență ale lui Delavrancea, magistrarele discursuri ale lui Carp și Maiorescu! Amice Practicescu, mare pagubă pentru tine!...

...Și pe un ton de primadonă lirică, urmaii să mi descarce entuziazmul.

Practicescu, cu un zîmbet calm, îmi oferă o bere și un duș rece. Berea am băut-o, dușul rece l-am păstrat să vi-l arăt d-văstră și să vă fac judecatori între mine și amicul meu.

— Era lume multă la întrunire?

— Enorm, zic eu.

— Ei bine, dragă prietene, te asigur că nouăzeci la sută din cei cari au aplaudat pe distinșii oratori, cum au părăsit sala de întrunire, s'au gândit cu totul la alt-ceva de cât la frumoasele idealuri preconizate în discursuri tot așa de frumoase. Crezi tu că și-au mai adus ei aminte că trebuiesc regenerate moravurile?

— Evident! Ori-ce s'ar zice, moravurile...

— Ori-ce s'ar zice, murăturile sunt în momentul de față preocuparea de căpetenie a majorității contribuabililor.

— Dar moravurile...

— Murăturile, amice, murăturile!

— Imi pare rău că faci glume într'o chestie — așa de serioasă. Convingerea mea este că, încălzii de razele unui ideal superior, cetățenii sunt datorii...

— A propos! Știi că s'a scumpit stînjenu de lemne? Multă bătaie de cap au bieții oameni cu încălzitul. Numai despre asta se vorbește de

dimineața pînă seara în toate gospodăriile.

— Ești nesuferit cu întreruperile tale caraghioase! Ziceam deci că încălziiți...

— A, zici că-i mai preferabil să se încălzească cu cărbuni?

— Hei, lasă-mă omule cu caraghioslicurile!... La razele calde ale unui ideal superior...

— Taci că mor! pufni de ris Practicescu. Adică tu crezi în mof-tologii d'astea! Tu crezi că se poate face cu succes în țara românească politica platonică?

— Platonică? Negreșit!

— Paltonică vrei să zici, iubite, politica paltonică, numai ea poate conveni oamenilor serioși!

Și, grăind aceste cuvinte, Practicescu mă privi cu o profundă milă, avînd aerul să spuie că gulerul de catifea roasă de la paltonul meu n'o să se schimbe nici odată într'un guler de blană luxoasă.

Ce-i drept, asta mi-o spui și eu de multe ori, totuși:

Trăiască politica platonică, jos politica paltonică!

Tarascon.

FARFURIDE SILVICULTOR

În seara de 27 Octombrie 1901 silvicul-torii din toată țara au fost aduși «volens nolens» să ia parte la un banchet dat în cinstea d-lui N. G. Popovici, inspector silvic...

Toată lumea convocată se întreba ce opere mari, ce servicii imense, a adus d. Popovici țării, ca să merite un banchet din partea întregului corp silvic?

Niminea nu putea răspunde; dar comitetul organizator, prevăzînd această nedomenire, s'a simțit dator să explice lumii pentru ce a adus-o la banchet, și după ce s'a servit șampania, vinurile cele mai excelente, a crezut de cuviință să rezerve surpriza tocmai la sfîrșit, făcînd să circule o hîrtie, care nu e alt-ceva de cît o îndrăzneată inspirațiune din discursul lui Farfuride.

Dar imi veți zice: bine, Farfuride e un tip etern, liber fie-căruia să caute a intra în pielea lui ca într'un surtuc ideal, ca într'o manta a unui Semi-zeu.

Da, dar toga lui Farfuride e o togă de avocat.

Pentru ce s'o fure, — fie chiar și după turtirea unei beții de șampanie — nu unul, nu doi, ci șapte silvicultori constituiți în comitet de organizație a proslăvirii șefului Popovici?

Iată ce spun acești șapte domni silvicultori, avizi de gloria lui Farfuride, în hîrtia pusă în circulație la finele banchetului.

«Acum cînd întreg Corpul silvic, prin vocea

autorizată a domniilor Voastre a exprimat Șefului nostru deplină satisfacere ce a simțit prin înaintarea Domniei sale la cea mai înaltă treaptă a hierarchiei silvice, credem că este timpul de a lamuri în toată întinderea lui mobilul care a decis pe comitetul organizator de a vă ruga să vă remișiți în număr cît se poate mai mare la acest banchet.»

De la început vedem că avem a face cu o cursă.

Va să vică, chemă pe oameni la masă, le dai să mănînce bine, — și apoi le spui pentru ce i-ai chemat la masă. — Asta, fie zis în treacăt, ar fi fost de prisos să le-o spui la urmă, dacă în schimbul mesei date nu le-ai cere nimic. Dar să vii tocmai cînd ai încălzit veselia omului și buna lui dispoziție și să te apuci să-i smulgi adesiuni, aceasta-i curat delict cu circumstanță agravantă: alcoolul.

Iată cum continuă comitetul organizator, după epuizarea șampaniei, cu o vervă demnă de Farfuride:

«Mobilul acestui banchet este domniilor îndoit.

Prima parte este sărbătorirea d-lui Popovici consfințită prin înaintarea d-sale de asta-ză și ea este acum îndeplinită.

A doua parte este mult mai grea, căci este vorba de luarea unei hotărîri (vedeți cursa banchetului?) care ne angajază viitorul.

Să ne explicăm:

• Știți cu toții d-lor, că cestiunea organizării a devenit pentru corpul nostru o cestiune de existență...

• Elemente de luptă, soldați pricepuți, sunt destui în serviciul nostru, și ași putea zice chiar fără teama de exagerare *) că în lipsa de organizare în care ne găsim astăzi, simpla menținere a unui silvicultor în postul ce ocupă este o dovadă materială că el prezintă o individualitate destul de ponderabilă!

• Ceea ce ne lipsește însă domniilor, ceea-ce formează adevărata cauză a stării de lucruri actuale, este lipsa unui șef conducător, lipsa unui șef recunoscut și secondat în mod indiscutabil de către toți membrii corpului silvic.

• Obținerea unei legi de organizare este d-lor o adevărată luptă pentru corpul nostru, și după cum într'un rebel, conducerea trupelor trebuie să fie făcută de o anumită persoană autorizată, șeful Marelui Stat Major și sub direcțiunea și răspunderea acestui șef, tot asemenea și lupta noastră, activitatea corpului, trebuie să se manifeste după un plan organizat de o anumită persoană autorizată și sub personala sa direcțiune. (Aici ne apropiem de aproponțul banchetului!)

• Dar ceva mai mult domniilor! **) Noi silvicultorii avem necesitate de alegerea unui asemenea șef nu numai pentru a-i încredința conducerea luptei pentru organizare, dar și pentru a avea un reprezentant al nostru investit cu autoritatea morală necesară a ne susține interesele față de cei însărcinați cu conducerea destinelor țării.

• «Desbrăcați de ori-ce personalitate» (vai! dar la ce rol de ruble țerse se reduc domni din comitet) și ne avînd în vedere de cît numai rezultatul final, credem domniilor că exprimăm înțimă convingere atit a dv. celor prezenți, cit și a tuturor d-lor Silvicultori cari au putut lua parte la acest banchet, propunînd ca șef conducător al luptei pentru organizare și ca reprezentant autorizat al intereselor corpului silvic pe d-nul Inspector cl. I. N. G. Popovici.

Bun! Dar domnul Kalinderu ce va zice?

Asta-i curat lipsă de condescendență să te propui șef benevol al corpului silvic, cînd președinte al aceleiași corp este un înalt personaj ca d. Kalinderu, cu destulă autoritate spre a susține interesele corpului față de cei însărcinați cu conducerea destinelor țării.

Vă place cu ce ac subțire a fost lucrat d-l Kalinderu? Pentru un juriseconsult ca d-sa, — trebuie acul lui Farfuride!

Nunez.

*) Vezi Scrisoarea pierdută. **) Idem.

I. Lecca, avocat, agent de urmărire al Creditului Urban și... laureat al Conservatorului.

STROFE ȘI APOSTROFE

LA SENAT

Senatori borfoși alene
La Senat din nou se duc;
Jubilați demimondene
Și muscali cu cauciuc!

Ale lor inimă răscoapte,
Djaburov le-a reparat,
Fac cu voi sedinți de noapte
Și dorm ziua la Senat.

Cînd la Cameră 'n culoare
Se trag sfori îngrozitor;
Senatorii trag cu-ardoare,
Trag și ei pe bănci... sforri-sforri!

Cyrano.

ANECDOTE DIN VIAȚA LUI HAZNAȘ

Bietul Haznaș nu era numai un artist incomparabil, ci și un om de spirit uneori, iar altă dată foarte excentric.

Vom istorisi cîte-va anecdote din viața lui.

Odată Haznaș juca în grădina Rașca, nu știm ce piesă, în care el interpreta, ca mai tot-d'auna, rolul berbantului furnisor de coarne al bărbaților însurați. În mijlocul unei scene de dragoste, trebuia să apară d'odată soțul ultragiât și să strige amantului și consoartei infidele: «Ce faceți aici, mizerabililor?»

Haznaș își debită tirada-i sentimentală cu acea delicioasă degajare, cu acea volubilitate, cari constituiau calitățile principale ale talentului său. Apoi așteptă cîte-va clipe. Însă actorul care juca pe soțul încornorat nu veni pe scenă. Atunci Haznaș începu să improvizeze o nouă declarație de amor, ca să nu bage de seamă publicul din sală. După ce isprăvi și cu asta, văzînd că soțul ultragiât tot nu mai vine, își aprinse o țigare și așteptă. În fine, iată că dumnezeu și sosi mult așteptatul Otello.

— Ce faceți aici mizerabililor? răcni el teribil.

— Ce să facem? Te-așteptăm pe dumneata d'un sfert de ceas ca să ne dai replica! răspunse Haznaș flegmatic, în mijlocul hilarității generale a spectatorilor.

De mult, tot la un spectacol de grădină. Pe atunci, slujba de sufler—combinată cu aceea de director de scenă—o îndeplinea d. P. Gusty, inteligentul regisor de azi al Teatrului Național. D. Gusty era disperat că Haznaș lipsise de la cîte-va repetiții și se întreba cu grije dacă nu o să se încurce. Cortina se ridică, reprezentația începu, și Haznaș—fără să și piardă cumpătul un moment—începu să născocescă verzi și uscate, bine înțeles în legătură cu rolul lui, în cît piesa mergea de minune. D'odată însă, Haznaș care juca rolul unui servitor, viri mătura ce avea în mină în cușca suflerului și o trînti peste caetul în care era scrisă piesa, șoptind lui Gusty:

— Na, mai suflă acum mizerabile.

— Ridică mătura bre! imploră Gusty.

— Nu, n'o ridic, zicea că eu n'o să pot juca fiind-că n'am fost la repetiții, și am jucat; să-i vedem acum pe ălalți cari au fost la repetiții cum or să joace fără sufler!

Și într'adevăr că, vre-o cîte-va minute, piesa merse ca vai de lume: cei-l'alți artiști, de și își învățaseră rolurile, lipsindu-le însă inspirația sfîntului Duh din pricina măturai în chestie, se încurcău, îngînau, repetau, sau mîncău cuvintele.

Haznaș pufnea de ris; Gusty făcea gesturi desnădăjduite, pînă cînd în fine mătura fu ridicată.

Uneori Haznaș, în primii ani ai tinereței sale, avea fantezii și extravagante de cari se ducea pomina.

Se povestește despre el că, într'o dimineată, după o voioasă petrecere între prieteni, s'a urcat într'o birjă, într'alta și-a pus pălăria și într'o a treia trăsură bastonul, și s'a dus ast-fel pînă acasă.

Servitoarea îl primi neputînd să și stăpînească risul.

— Ce rîzi toanto? Toți proștii umblă în cîte-o trăsură, mie îmi trebuie trei! răspunse Haznaș foarte grav.

De-ocamdată atîtea. Cine mai știe altele să ni le comunice.

Constantin Popovici, fost deputat.

IDILĂ TELEGRAFICĂ

— După «Viața în galop» a lui Tarascon care la rîndul lui s'a inspirat din Galipeaux —

Noapte lină.
În grădină.
Printre flori,
Trec flori,
Șoapte dulci.
În papuci,
Miș apare
Pe cărare;
Tat'su beat
S'a culcat;
Măsa'n casă:
Deci nu-i pasă.
L'a 'ntilnit,
Fericit,
Este el:
Ionel!
Declarații,
Palpitații,
Desmerdări,
Și oftări!
Sărutări
Și... cedări!
Înșelăciuni,
Promisiuni:
Căsătorie,
Vorbă să fie!
Aū urmat
Regulat,
Nouă luni:
Ce nebuni!
Mama, nu știe,
Tata, beție;
Ce infamie!
În sfîrșit
S'a finit:
În April
Un... copil!
Epilog,
Vreți mă rog?
Abandonată,
Buza umflată!

Costache Sucitu.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI”

Tuquoque. — Epigrama slabă.

D. I. Florian. Craiova. — Trimețeți altceva mai bun.

Victor. — De data asta nu merge.

Șoric. — Sa polemizăm cu proprii noștri colaboratori?!

Don Quichotte. — Cu regret, nu.

Casto. Iași. — Mai încercați.

C. Ciohasti. — Pornografică.

Toesip. — Nu sunt lucruri mai interesante prin Craiova? Nu merită atîta atenție tipul.

Mecenet. — E o schintee de spirit, dar nu-i încă de ajuns.

C. I. D. Europa. — Așteptăm bucăți mai frumoase de la d-ta. Anecdota asta cu țigarea și cațelul e prea cunoscută.

Quintum. — Dacă nu ne înșelăm am văzut-o publicată într'un ziar ploestean.

Vama. Câmpulung. — Nerepublicabile.

Cucu. — Monologul d-voastră are aerul să fie tradus din franțuzește într'o limbă nu tocmai românească. Totuși ne vom sili să facem ceva din el în numărul viitor.

Costel Ionescu, student în drept.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Cimpulung

NOTE, IMPRESII ȘI ȘTIRI

STROFĂ

Prietin P. G.

Seliște

Prin romane și prin versuri ai citit, asta o cred,
Că iubirea-i lant de aur și mă jur, zău, pe Tancred,
Că de dragoste nebuna, ce ți-am inspirat eu ție,
Tată-tău i-ai spus atuncea: «fură-i lanțul,
[dă-mi-l mie» —

Adincă recunoștință

Pe calea neimpietrită bine, încă, ce duce spre
Flămînda, un om ce s'ar deștepta în zorii zilei
ar vedea o umbră trecînd. Umbră lui Hamlet?
Nu! Umbră lui Gogu Florescu, director de pen-
itenciar! Și ce caută, nu umbră lui Gogu, nu
mirosu lui (pe care nu-l poate suferi un cîine,
care nu bea rachiu) ci Gogu întreg, cum îl cu-
nose toți circumariți? Ce caută? Vre-o amintire
de la Rudolf de Habsbut? Vr'o perla din co-
roana împărătesei Elisabeta?

Nu! Caută mormintele răposaților fericiți în-
tru Domnul. Și astora Gogu le duce, nu *Ang-
hehică* de la Gote, nu *Stomahicon*, nu *Ambrozie*,
ci unt-de-lemn de candelă luat pe datorie de la
Pătrășești. Le duce ca un prinos de recunoștință,
ca o mulțumire. Și *Istrate* și *Mcibalache* și *Filitis*
și alți fericiți cu, sau fără monumente, lumina-
se-vor la lumina candelor aprinse de Gogu. Și
dacă glas s'ar ridica din flacăra luminelor, ar
auzi ori-cine: «Candele ne-a aprins Gogu să ne
încălzească, cum paltoane, pantalonî, șosoni, pă-
lării i-am dat, să nu degere de frig...

Inaugurarea Clubului Liberal

Nici odată nu s'a resimțit lipsa de *stenografi*
în Cimpulung ca acum. Nu învinuesc pe nimeni,
căci ori-ce învinuire s'ar refracta asupra gazeta-
rilor liberali, cum ar fi Haralamb, Ghica, Scurei;
don director de prefectură nu contează nimic,
cum nimic nu contează spanacul «Voința Mus-
celului». Dar față cu lipsa de stenografi și față
cu antichitățile debitate de un bărbier tot prin
«Voința Muscelului», bărbier, ce se intitulează:
Dr. I. Jugureanu, specialist în dureri de șale la
ceafă, dureri de dinți la piciorul drept; dureri
de intestine la fabrica din Clucercasa și mai a-
mări dureri cînd pierde cu ilustrul Badescu la
table, am dreptul să spu că oratori ca nea Sache
Nicolău, Dia Nicolău, Costache (tot) Nicolău,
Petre (convenția turcească — Rahat), Ghika
Schwartz, Iancu al protopopoi, etc. și alți sirbi,
foarte mult s'au supărat că nu li s'au înregistrat
de un stenograf proștiile—pardon—discursurile.
Și întreb acum pe domnul Ion I. Grădișteanu,
oficiar al stării civile:

Păi, cum am zice, adică un Chamberlain, un
Gladstone, un Salisbury, un Niță al Sterii, e mai
dihai de cit *Dia*?

Luptă don Juanule Niță și cum te-a slăvit
Brașovul și M-me Fani, te-om slăvi și noi. Tră-
iască Armenii!

Simian.

Roșiorii de Vede

Calea vezi vorbind drept
Are cremă de mei copt,
Are greci sarmalagii
Și mulți Lazări bragagii.
Tutungiș sgîrciți din fire,
Ivanofi fără simțire,
Brutar, sanchiū, simigiū,
Lazăr idem părpiriu.
Agenții și sucursale
Carî-adună la parale
Gogu, Gani, furnisori
De mașini ș'asigurări,
Christ cel scund cordonier,
Odăias de minister,
Vis-avis un ungur falnic
Purtind numele de Batic,
Toți cismari cu căutare
Și cu bani nevoe mare.
Șpițeria vecin are
Rachierul cel mai tare:
Este Pema om cinstit.
Cu capital neclintit.

Hanul, Hotel *Calapciu*
Unde trage mușteriu
Ca să doarmă liniștit
Și de nimeni ispitit.
Nae, Trandafir și Giurecă
Acsizari cu treabă multă,
Nicolae sin Tabacu
Slab pastramă, vaș sâracu!
Dimicieă circiumaru
Cu vin vechiū de este anu
Și de mergi o iei mai rara
Daî de tovarășii *Tarag*
Petre, Petre și iar Petre,
Amândouă ca niște fete,
Sunt hazlii, de tot hazlii
De le plac la mușterii,
Iaū hașisuri minunate
De visează la palate.
Mai în colo Vătojanu
Comersant român cu vază
Care știe să te arză...
Dose cel burtoș din fire
Nu mai are lecuire,
În năravul său hain
La un mic butoi de vin.
Colo 'n colț mai este unul
Dar pe care, nu vi-l spuî,
Are lemne . . . și cerindu-i
'Mi-e că 'mî pune pofta 'n cuî.
Tree 'nainte cu vederea
Și mă duc ea să beaū berea
La burtoșul Nicolău
Zis de mine Lixândrici
Să se supere mai bine
Circiumarul Neuclicî

Înapoi ajuns în centru
Pentru a mele afaceri pentru...
De obosit mai că pic
Cînd văd pe Mereanu Mic
Și cu el la Banavie
Tragem cite un Roș-Bălan
Vin dăla de la *Ciocan*.

Opara.

CADOURILE „ZEFLEMELEI“

Premiile numărului 7

Pe lingă abonați, au concurat următorii ci-
titori:

București: D-nii George C. Frunzeanu,
Gica R. Jurist, Tuquoque, Lac-Sap, Const. N.
C., C. Ionescu, L. Franco-Pidon, d-na Irma,
d-nii R. Argintaru, I. Strat, d-ra Virginie Le-
liva, Hiuța de la ministerul de interne, M-lle
Lica, d-șoara Eugenia Maxim, Iveg, d-ra Maria
N. Pascu, d-nii Mateescu student, Jean Franc,
Don Juan de Marana, Mihail Mihăilescu, Simon
Bengescu, N. Barzon, Anton Constantinescu,
d-șoara Ecaterina Ebervein, d-nii Sal Schor, Paul
Goldstein, Nicu Apostolescu, Gh. Todicescu, Petre
V. Popescu, Marcu Perlman, De la Matci, Fe-
vronie Christescu, A. Triandafilide, N. Dinicu,
Const. Ioan Dinescu, Stoenescu, George So-
rescu student în medicină, Vasile C. Vrana, Tă-
năsiță I. Predescu, George Mihail Moiescu stu-
dent, I. Vlădoianu student, M. G. Cavaliero,
Nic. Ciocărdia, De Titi, d-șoara Baghera A. Berco-
vici, d. Dumitru Pavelescu, doctorul G. P. Vlahidi

Câmpulung: D-nii I. C. Nicolau, subloco-
tenent Vasile Mateescu.

Păscani: D-na Rodica Mihăilescu.

Brăila: D-nii Pandeale V. Tuțescu, Emil Ber-
covici, Vasile A. Pirjolescu, Lupu, Const. N. B.
Puyan, Henry Blumberg, d. C. Mihăilescu.

Galați: D-nii Titus Scaureanu, Lazăr Bujis,
Paraschiv S. Panaitescu, Ștefan Mușat.

Ploesti: D-nii Lazăr Rainstein.

Hărlău: D. Gh. Gh. Constantinescu.

Giurgiu: D-nii I. V. Dumitriu, A. Daniel.

Focșani: D-ra Mița M. Radovici.

Buzău: D. S. Rădulescu.

Gara Cucuteni: D. Jean Gheorghiu.

Gara Vintileanea: D. P. Rădulescu.

Gara Prahova: D. Vasilescu-Oltenița.

Tecuci: D. D. Economu.

Pitești: D-nii P. Dumitrescu institutor, Au-
reliu Albu-Crin, Emil Alex. Furduescu, Marva-
saile.

Mărășești: D-nii St. Dobrescu, Ion Filip.

Bărlad: D-nii Mauriciu I. Witzling, Mitică
farmacist.

Adjud: D-nii Marcu Cohn, Strul Abramovici.

Călărași: D. Jean Marcelle.

Turnu-Severin: D. Ionel I. Tintorescu
student.

Roman: D-nii V. Mitulescu, Max Haber.

Mizil: D. Steluș C. Gheorghiu.

Gara Negri: D. George V. Dragomir.

Herta: D. V. A. Creciunescu.

Gara Oltenesti: D. Al. Sirionescu.

Tulcea: D. Vasile Drapol.

Tirgu-Oena: D. Joseph Krămer.

Tirgu-Jiū. — D-șoara Cecilia P. Bărbulescu,
d. Manjet Ilustre.

Ciștigătorii

Au fost favorizați de noroc:

1) Abonatul nostru d. *Vasile Miculescu*, avocat
din Giurgiu, care a ciștigat o foarte nostimă ca-
ricatură în culori.

2) D. *Paraschiv S. Panaitescu*, strada Culturei
No. 11 din Galați, care a ciștigat volumul «Jianu».

3) D-na *Maria N. Pascu*, gara de Nord, care
a ciștigat zece cărți poștale artistice ilustrate.

Premiile numărului 8

Pentru numărul 8 al ziarului «Zeflemeaua» a-
cordam prin tragere la sorți cititorilor—cari ne
vor trimete bonul de premii următoarele:

1) Un tablou, în uleiū, cu o frumoasă ramă.
2) O carte poștală, caricatură originală de N.
S. Petrescu.

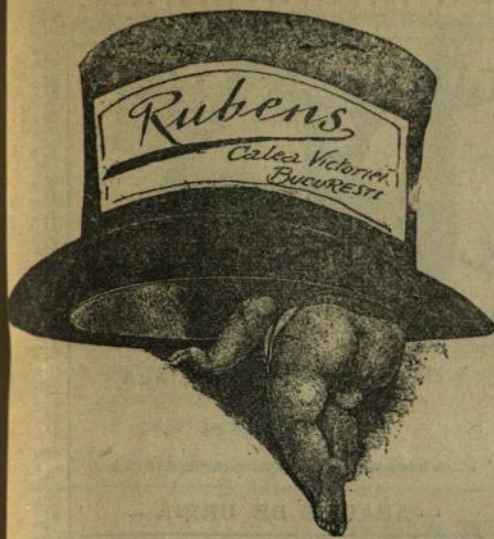
3) O sticlă cu oțet din fabrica Staicovici și un
flacon cu muștar din aceeași fabrică.

A apărut:

SPRE INFINIT

Versuri de d-ra *Maria Popescu*

Îl recomandăm călduros cititorilor.

In fie-care zi între orele 11 dimineața și 3 d. a., se servește la **Berăria Cooperativă** (Piața Teatrului) și mâncări calde preparate pe un maestru bucătar inadins angajat. Numai cu un leu se poate dețuna excelent. — In această modestă sumă intră două feluri de mâncare, un pahar de neîntrecută bere de Oppler, sau o sticlă de vin de Drăgășani, alb sau roșu, după preferința consumatorului.

CASA FONDATA LA ANUL 1859

PAPETERIE-LIBRARIA
ȘI CULORI FINE
LA PENIȚA DE SCRIS
BICIOVSKI
CALEA VICTORIEI 51, Piața Teatrului
— BUCUREȘCI —

FURNITURI DE CANCELARIE	* Obiecte de pictură
ARTICOLE DE SCRIS ȘI DE DESENU	LECRĂRI DE BELLE ARTE
Registre de contabilitate	TABLOURI, etc.
CĂRȚI DE VISITĂ	STABILIMENT
COLORI FINE PENTRU PICTURĂ	DE
AQUARELLE	* LEGATORIE DE CĂRȚI
Expozițiune permanentă de tablouri executate în țară.	3, Str. Mihai-Vodă, 3

UN MAGASIN IDEAL

Voți voi cu puține spese
Să consumați delicatose?
Adresa primilor băcani
E: DRAGOMIR & DELĂTEIȘANI!

Doriți ea dînd puțin lei noui
Să înnecați ori-ce nevoi
Intr'un bun vin de Drăgășani?
Tot DRAGOMIR & DELĂTEIȘANI!

Din cauză că'n țară-i criză
«Eftin și bun» au ca deviză;
Haideti deci nobilii gentelmani
La DRAGOMIR & DELĂTEIȘANI!

BUN

PENTRU CADOURILE „ZEFLEMEI” No. 8

„DROGHERIA UNIVERSALA”

TOMA BRĂTULESCU

București, — Calea Griviței No. 145, — București

RECOMANDA

REGINA ȘI IDEAL

CEA MAI BUNA APĂ ȘI PASTĂ DENTIFRICE

Flaconul 1 Leu și cutia 75 Bani

D. N. DAVIDESCU

Post Procuror pe lingă Trib. Ilfov

AVOCAT

S'a mutat, — Str. Olari No. 6

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor in drept, fost magistrat

ADVOCAT

București.

Smârdan, 53.

MAGASINUL DE COLONIALE ȘI DELICATESE

S. G. ȘERBANESCU

— Calea Victoriei, colț cu Str. Regală —

ORIGINALE ROMURI DE BREMEN

ASORTIMENT DE BISCUȚI

ADEVĂRATE ICRE NEGRE DE TAIGAN

Cea mai bună

SUNCĂ DE PRAGA

Localul cel mai recomandat pentru întîlnire la aperitive

VINURI TONICE

VINURI DE DESERT

VINURI DE MASĂ

ȘI SINGURUL DEPOSIT AL TUTULOR

MARCILOR DE CHAMPAGNE

LA STAȚIA FLOREASCA

G. TOMOROVEANU

MAGASIN CU COLONIALE

și diferite

VINURI EXCELENTE

Prețuri estine

Loc rezervat pentru Anunțuri

SOCIETATEA COOPERATIVĂ ROMÂNĂ DE AVICULTURĂ

DIRECTOR: G. JOCU

ZILNIC: PASERI INDIGENE ȘI STREINE

TAIATE ȘI NETAIATE

OUË PROASPETE, UNT PROASPAT ȘI DE GATIT

UNT ÎN FORME

Lapte dulce și miere de la ADMINISTRAȚIA DOMENIULUI COROANEI PERIS

IN CURÎND DESCHIDEREA MĂCELĂRIEI SISTEMATICE

BUCUREȘCI, CALEA VICTORIEI 88.

MUȘTAR **DIAFAN**
ȘI CU
MUȘTULEȚ

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale
DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: **STAICOVICI**
STR. REGALĂ, 11 bis.

NICOLAE MARIESCU
DENTIST

53, CALEA VICTORIEI

BUCUREȘTI

LICEUL

ACADEMIA ȘI ȘCOALA COMERCIALĂ

VIRGILIU POPESCU

Str. General Florescu, 6-8 — Telefon, 117

AL DOILEA AN DE FUNCȚIONARE

CURSURI PRIMARE, LICEALE, COMERCIALE

După programa Statului și **ACADEMIA COMERCIALĂ**
pentru

BACALAUREAȚI ȘI FUNCȚIONARI

Cursuri de limbi moderne cu profesori speciali din Germania,
Elveția și Franța.

LIMBELE GERMANĂ ȘI FRANCEZĂ

OBLIGATORII chiar din CLASELE PRIMARE
PE LINGĂ ȘCOALĂ ȘI ACADEMIA COMERCIALĂ FUNCȚIONARĂ EN

BIUROU COMERCIAL

in care pe lângă practica comercială se fac
și exerciții continue de corespondență comercială
ROMÂNĂ, GERMANĂ ȘI FRANCEZĂ

La examenele din Iunie și Septembrie, a. c. s'au
romovat și au dobândit certificate valabile 168 elevi

PROSPECTE LA CERERE

CEREȚI

CONSERVELE

STAICOVICI

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice
ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
1900

A. ALTĂN

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATĂ

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINĂ —

Toți amicii noștri din provincie sunt rugați să ne ție în curent cu cele ce se petrec în orașele lor. Inștiințăm însă că nu vom publica decât corespondențele scurte, fără personalități ofensătoare și fără pornografii scandaloase. Glume nevinovate, da, cu plăcere

MARELE MAGASIN DE MUSICĂ

JEAN FEDER

BUCUREȘCI. — 54, CALEA VICTORIEI No. 54

(Lingă L'Indépendance Roumaine)

Cel mai mare deposit de

PIANE ȘI PIANINE

din cele mai renumite fabrici

Bechstein, Boesendorfer, Schiedmayer, Roenisch,
Hardt Rosenkranz etc.

Vinzarea se face cu **BANI GATA** și în **RATE LUNARE**

în condițiuni avantajoase

PIANELE VECHI SE PRIMESC ÎN SCHIMB

INCHIRIERE DE PIANE

MARE DEPOSIT DE INSTRUMENTE MUSICALE

Viori (vechi și noi) Violoncele, Flaute, Mandoline, Țitere etc.,

COARDE FINE

GRAPHOPHOANE AMERICANE

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERĂRIA

COOPERATIVĂ

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvânt, căci: excelentele mâncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.